

ИВАН ДАНОВСКИ

Учител и псевдо
софтуерен инженер

✓ Мотивационно писмо

Уважаеми организатори на Moonshot,
уважаеми всички, които по щастлива или съмнителна случайност
държат съдбата ми в този конкурс —

Казвам се Иван Дановски — софтуерен инженер в процес на
изграждане и преподавател по програмиране в реално време.

Денем пиша код, а вечер обяснявам защо на учениците им гръмват
разработките. Или обратното. Зависи кой ден е.

Да бъдеш преподавател на бъдещи програмисти е едновременно
благословия и постоянна битка между „защо това не работи“ и „зашто
си сложил точка вместо запетая“.

Но това ме зарежда — нещо в мен обича да вижда как в очите на
някого светва „Аха!“ моментът, докато му показвам логиката зад даден
код.Искам да участвам, защото обичам предизвикателствата, а това
определено изглежда като нещо между психотест и корпоративен
Hunger Games.

Но ако бъда честен — Тук мога да развия умения, които ще ми трябват
и като софтуерен инженер, и като учител.

- Искам да науча как мислят истинските предприемачи.
- Искам да работя в екип, където всеки има различно мислене.
- Искам да тествам собствените си граници.
- И да имам какво да разказвам на учениците си след това — вместо
класическото „В реалния свят няма да ви носят точки за липсващи
коментари“.

И да... малко и заради егото. Само 90 человека?

Готино е да си в списък, който не е черният в НАП.

Искам да бъда човек, който не просто пише код, а създава решения,
които имат смисъл и предава знанията си на младите.

Не се виждам като пасивен изпълнител, който цял живот чака задачите
си по GitHub,Jira или Школо.

Искам да изградя нещо свое — продукт, платформа, компания... дори и
само идея, която да живее по-дълго от поредната версия на JavaScript
framework, реални продукти — уеб приложения, бизнес системи,
решения, които се използват от истински хора. и да запиша своето име
в невидимата книга, съдържаща най-емблематичните преподаватели,
оставили отпечатък върху учениците си.Колкото повече се развивам
технически, толкова по-добър учител ставам.Колкото повече
преподавам, толкова по-ясно разбирам технологиите.

И ето парадоксът — искам да съчетая двете.

Мечтата ми е един ден да съм инженер, който прави реални продукти, и
учител, който вдъхновява следващото поколение да прави още по-
добри. Не искам да бъда „код маймунка“, която само копира tickets или
endless legacy support на 20-годишна система, която се крепи на
молитви и duct tape, не искам да работя на място, където творчеството
умира, а единственият иновационен процес е „сменихме логото в
PowerPoint“.

С уважение,

Иван Дановски